

Bilag 3.

Finansministerens kommentarer til bilag 2.

Erhvervenes Skattesekratariat har i en skrivelse af 21. januar 1974 (F. 17 - bil. 4) til skatte- og afgiftsudvalget henstillet, at man i forbindelse med den foreslåede forhøjelse af skattesatsen for dødsboerne fra 35 pct. til 40 pct. ændrer passiveringsbestemmelserne i kildeskattelovens § 33 A.

Når en arving fra et dødsbo får udlagt et aktiv med pligt til ved et senere salg at betale skat også af den fortjeneste, der er indvundet af arvelader eller boet i tiden forud for udlægget, skal der i boregnskabet tages hensyn til den skjulte skattebyrde, som udlægget således påfører arvingen. I boregnskabet indføres en såkaldt passivpost, der skal give udtryk for den skattebyrde, som overtagelsen af aktivet må antages at ville medføre for arvingen. Passivposten tages i betragtning såvel ved arvedelingen som ved beregningen af arveafgiften.

Efter kildeskattelovens § 33 A beregnes passivposten på grundlag af den skattepligtige fortjeneste, som kan konstateres på aktivet på det tidspunkt, hvor det udlægges i arv. Hvis arvingen til sin tid vil komme til at svare almindelig indkomstskat af fortjenesten på aktivet, udgør passivposten 30 pct. af den konstaterede fortjeneste. Hvis arvingen til sin tid skal svare særlig indkomstskat af fortjenesten, udgør passivposten kun 25 pct. af den konstaterede fortjeneste.

Erhvervenes Skatteudvalg mener, at disse passiveringsprocenter på henholdsvis 30 og 25 pct. må forhøjes. Som begrundelse herfor henviser man til, at både den almindelige indkomstskat og den særlige indkomstskat er steget, siden man i 1969 fastlagde passiveringsprocenterne. Hertil kommer så, at man nu foreslår skattesatsen for dødsboerne hævet.

Spørgsmålet om passiveringsbestemmelserne og herunder også spørgsmålet om passiveringsprocenterne var i sin tid genstand for megen diskussion i den arbejdsgruppe, som udarbejdede dødsboskatte reglerne. Fra flere sider var man nærmest stemt for slet ikke at arbejde med passivering.

Passivposterne har som nævnt betydning både ved arvedelingen og ved arveafgiftens beregning. Der er ingen tvivl om, at det for arvingerne som regel vil være det arvedelingsmæssige, der er af størst betydning. Det taler afgjort for, at man ikke ændrer passiveringsprocenterne, før hele spørgsmålet har været indgående drøftet med de forskellige instanser (justitsministeriet, skifteretterne, advokatrådet, Erhvervenes Skatteudvalg og de statsautoriserede revisorer), der i sin tid var med til at udarbejde dødsboskatte reglerne.